

Година V.

Ноемврий, 1929. г.

Кн. 2.

С. Барутчийски

Христо Г. Дановъ

(По случай 100-годишнината отъ рождението му.)

Историята на нашето възраждане е отбелязала съ свѣтли букви имената на всички дейци, които въ разни времена сж будѣли народния духъ и сж го водѣли въ борба за духовна и политическа свобода. Това сж, отъ една страна, неуморимитѣ духовни просвѣтители на българския народъ, които се нижатъ на дълга върволица — Отецъ Паисий, Софроний, Венелинъ, Априловъ, Неофитъ Бозвели, Неофитъ Рилски, Иларионъ Макариополски, Братя Миладинови, Славейковъ и др., а отъ друга — смѣлитѣ борци за политическа свобода — Раковски, Караджата, Хаджи Димитъръ, Л. Каравеловъ, Левски, Ботьовъ, Бенковски и много други тѣхни съподвижници. Но редомъ съ тѣхъ нашата история не ще забрави да отбележи въ своитѣ страници и толкова други труженици, които тихо, търпеливо и съ примѣрно постоянство сж работили въ попрището на народната пробуда и просвѣта, било като скромни народни учители, било като безкористни книгоиздатели.